

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/95/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114234094
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4114234094.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka, Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31575951, proti žalovanej: C. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom V., N. č. XXXX/XX, o zaplatenie sumy 3.567,31eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 28. 07. 2016, č. k. 18C/697/2015-55 v spojení s jeho opravným uznesením zo dňa 28. 02. 2017, č. k. 18C/697/2015-78 takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 260,74 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od 21. 04. 2015 do zaplatenia, v časti týkajúcej sa plnenia v splátkach a v časti trov konania z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s jeho opravným uznesením (opravené IČO žalobcu v záhlaví rozsudku), súd prvej inštancie žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.569,92 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne od 21. 11. 2014 do zaplatenia, ktorú povolil žalovanej splácať v splátkach po 30 eur mesačne, so splatnosťou splátok vždy do 15-teho dňa v mesiaci, počnúc prvou splátkou nasledujúcou po právoplatnosti rozhodnutia, pod stratou výhody splátok. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 86 %. Ďalším výrokom konanie v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 64,92 eura zastavil a zároveň vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

2. Svoje rozhodnutie založil na zistení, že dňa 17. 07. 2013 strany sporu uzavreli úverovú zmluvu č. 62260, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej úver vo výške 3.700 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 120 pravidelných mesačných splátkach vo výške 67,03 eura, úroková sadzba pri poskytnutí úveru bola 17,9 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) predstavovala 19,75 %, priemerná hodnota RPMN predstavovala 19,47% a celkovo mala žalovaná vrátiť žalobcovi sumu 8.043,60 eura. Právne vec oprel o ust. § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 1, 2, 6 až 9, § 11 ods. 1 a 2, § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2 a 4, § 53 ods. 5. 6, 9 a 11, § 53a ods. 1 a 2, § 53b ods. 1, § 53d, § 54 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Konštatoval, že predmetná zmluva je zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, pretože došlo k poskytnutiu peňažných prostriedkov a v konaní žalobca preukázal, že žalovaná po poskytnutí úveru vo výške 3.700 eur úver v dohodnutých splátkach nesplácala. Žalobe preto v časti zaplatenia sumy 3.569,92 eura vyhovel a zaviazal žalovanú na jej zaplatenie (nezaplatená istina vo výške 3567,31 eura + vyčíslený úrok z omeškania 2,61 eura). Dĺžnú sumu povolil žalovanej splácať v splátkach po 30 eur mesačne (§ 232 ods.4 Civilného sporového poriadku) s ohľadom na jej zárobkové a majetkové pomery žalovanej, ktorá je zamestnaná, má príjem 575,92 eura, býva s manželom, ktorý je nezamestnaný, v podnájme a majú mal. dieťa. S poukazom na ust. § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v platnom znení priznal žalobcovi z nezaplatenej úverovej istiny úrok z omeškania od 21. 11. 2014 do zaplatenia, keď žalovaná bola

vyzvaná na zaplataenie sumy do 07. 11. 2014. Dôvodil, že žalobu zamietol ako nedôvodne podanú a to v časti úroku 17,9 % z nezaplataenej istiny od 21. 11. 2014 do zaplataenia, vyčíslených úrokov a vyčíslených úrokov z omeškania. Uviedol, že žalobca sa domáhal úrokov z meškania vo výške 8,46 eura, úrokov vo výške 280,25 eura, pričom v podaní zo dňa 18. 02. 2016 žiadal opraviť žalobu v časti vyčíslených úrokov z omeškania na sumu 2,61 eura a v časti úrokov na sumu 260,74 eura, pričom v týchto častiach žalobu nezobral späť a preto žalobu nad uplatnenú sumu 2,61 eura zamietol a žalobu v časti vyčíslených úrokov nepovažoval za dôvodne podanú. Argumentoval, že v danej veci ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, žalobcovi zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplataenia nepatrí. Vychádzal pritom z uznesenia ÚS IV. 476/2012 z 18. 09. 2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (4Obo 143/1998). V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. O zastavení konania rozhodol podľa ust. § 144 CSP, keď žalobca vzal žalobu v časti zaplataenia poplatkov za upomienky vo výške 64,92 eura späť, a preto konanie v tejto časti zastavil. V časti, v ktorej bolo konanie zastavené, súd rozhodol o trovách konania tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania s poukazom na ust. § 255 ods.1 CSP. Vo vzťahu k zaplataeniu sumy 3.569,92 eura postupoval podľa ust. § 255 ods. 2 CSP a náhradu trov konania pomerne rozdelil a určil, že žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 86%, pričom úspech žalobcu v konaní predstavuje 93% a úspech žalovanej 7%, čiže čistý úspech žalobcu je 86 %.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca len v časti, týkajúcej sa zamietnutia vyčíslených úrokov vo výške 260,74 eura, zamietnutého úroku z omeškania vo výške 5 % p. a. z nezaplataených úrokov (vyčíslených ku dňu zosplataenia) vo výške 260,74 eura od 21. 04. 2015 do zaplataenia, v časti povolenia žalovanej splácať priznanú sumu v splátkach a vo výroku o trovách konania. Navrhol rozsudok v týchto častiach zmeniť a priznať mu úroky vo výške 260,74 eura, úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 260,74 eura od 21. 04. 2015 do zaplataenia, zaviazat žalovanú uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznať mu náhradu trov konania za zaplataené súdne poplatky. Nespochybnoval argumentáciu súdu prvej inštancie, že nemá nárok na zmluvný úrok po zosplataení úveru, avšak v prípade uplatneného úroku vo výške 260,74 eura ide o zmluvný úrok do zosplataenia úveru, a teda tento nárok bol zamietnutý nedôvodne. K uplatňovanému úroku 5 % z nezaplataených úrokov vyčíslených ku dňu zosplataenia vo výške 260,74 eura od 21. 04. 2015 do zaplataenia uviedol, že o tejto časti súd prvej inštancie vôbec nerozhodol a v tejto časti je rozhodnutie neodôvodnené, nejasné a neurčité, keď nebolo podložené žiadnou právnou argumentáciou. Vytkol prvoinštančným súdom i nesprávny postup pri povolení žalovanej splatiť dlh v splátkach, keď v zmysle ust. § 232 ods. 3 CSP môže súd v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu na plnenie ako 3 dni. Mal za to, že prvoinštančný súd v tomto smere nedostatočne zistil skutkový stav, týkajúci sa možnosti žalovanej uhradiť dlžnú pohľadávku a kompletne sa nezaoberal majetkovými pomermi žalovanej. Priznaním splátok vo výške 30 eur mesačne zapríčinil, že žalovaná bude dlžnú sumu splácať takmer 10 rokov, čím ju bezdôvodne zvýhodnil a táto bude dlžnú sumu splácať v splátke o viac než polovicu nižšej ako bola dohodnutá v zmluve. Za nesprávne považoval rozhodnutie aj v časti trov konania, o ktorých bolo rozhodnuté dvoma výrokmi, ktorý postup označil za nepodložený, prekvapivý a nad rámec zákona, keď o trovách konania sa rozhoduje jediným výrokom na základe zásady úspechu v konaní.

4. K odvolaniu žalobcu sa žalovaná písomne nevyjadřila.

5. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

6. V prejednáwanej veci sa žalobca svojou žalobou voči žalovanej domáhal zaplataenia úrokovej istiny vo výške 3.567,31 eura, úrokov ku dňu zosplataenia úveru vo výške 280,25 eura, úrokov z omeškania ku dňu zosplataenia úveru vo výške 8,46 eura, poplatkov vo výške 64,92 eura, úroku 17,90% zo sumy 3.567,31 eura od 21. 11. 2014 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 5% zo sumy 3.567,31 eura a zo sumy 280,25 eura od 21. 11. 2011 do zaplataenia z titulu nesplataeného úveru. Preskúmaným rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.569,92 eura s 5%

úrokom z omeškania od 21. 11. 2014 do zaplataenia v splátkach po 30 eur mesačne, konanie v časti týkajúcej sa sumy 64,92 eura zastavil a vo zvyšku žalobu zamietol. Pre absenciu odvolania strán sporu a s ohľadom na rozsah odvolania žalobcu, predmetom odvolacieho konania je zamietajúca časť rozsudku týkajúca sa zaplataenia sumy 260,74 eura (zmluvný úrok do zosplataenia úveru) s 5% ročným úrokom z omeškania od 21. 04. 2015 do zaplataenia, povolenie prisúdeného plnenia žalovanou v splátkach a súvisiace výroky o náhrade trov konania. V ostatných častiach rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť.

7. Žalobca vo svojom odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), ako i nepreskúmateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie. V tejto súvislosti preto odvolací súd poukazuje na to, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

8. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

9. Vady zakladajúce zmätočnosť súdneho konania, ktoré zaviniť súd svojím procesným postupom v rozpore so zákonom, spravidla vždy strane sporu spôsobujú porušenie jej práva na spravodlivý proces a odnímajú jej možnosť konať pred súdom. Vydanie zmätočného rozhodnutia bez ďalšieho nemá svoje právne opodstatnenie, a preto je vždy nevyhnuté takéto rozhodnutie zrušiť najmä z hľadiska ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým strane v konaní znemožní realizáciu jej procesných práv, priznaných jej v civilnom sporovom konaní. O naplnenie tohto odvolacieho dôvodu ide vždy aj vtedy, ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo má za následok jeho nepresvedčivosť. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 236/06). Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia; zároveň je aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia.

10. Z hľadiska skutkového stavu v súdnej veci niet sporu o tom, že žalobcom a žalovanou bola dňa 17. 07. 2013 uzavretá Úverová zmluva č. 62260, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 3.700 eur, s dohodnutou úrokovou sadzbou 17,9 % ročne, pri výške RPMN 19,75 %, priemernej RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy 19,47 %, s počtom mesačných anuitných splátok 120 po 67,03 eura a splatnosť úveru dňa 17. 07. 2023. Celková suma, ktorú mala žalovaná zaplatiť z titulu poskytnutého úveru žalobcovi, vrátane celkových nákladov spojených s úverom, bola 8.043,60 eura. Žalobca pre neplnenie podmienok úverovej zmluvy žalovanou vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, čo oznámil žalovanej písomne listom zo dňa 16. 10. 2014 a zároveň ju vyzval na úhradu celého dlhu vo výške 3.850,31 eura s príslušenstvom najneskôr do 07. 11. 2014.

11. Je nepochybné, že predmetná úverová zmluva uzatvorená stranami sporu je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Za danej situácie na ňu dopadá tretia časť Obchodného zákonníka, ale tiež pri jej posudzovaní treba aplikovať normy

spotrebiteľského práva, a to zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, Smernicu rady č. 93/13/EH z 05. 04. 1993, Zákon o ochrane spotrebiteľa ako lex specialis a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

12. Súd prvej inštancie svoje zamietajúce rozhodnutie vo vzťahu k žalobcom požadovanej sume 260,74 eura, predstavujúcej vyčíslený zmluvný úrok 17,90 % ročne z nezaplatených splátok úveru do jeho zosplatenia, založil na konštatácii o nedôvodnosti tohto nároku. V tejto súvislosti akcentoval, že zmluvný úrok žalobcovi odo dňa účinkov zosplatenia úveru nepatrí, čo podporil i úvahami v tomto smere. Odvolací súd rovnako, ako i samotný žalobca, správnosť tohto záveru nespochybňuje. Ušlo však pozornosti prvoinštančného súdu, na čo dôvodne v odvolaní poukazuje i žalobca, že uvedený záver nedopadá na žalovanú sumu 260,74 eura, keď táto predstavuje nie úrok po zosplatení úveru, ale práve naopak výlučne zmluvný úrok do zosplatenia úveru, ako to nepochybne vyplýva z písomnej špecifikácie nároku zo dňa 16. 02. 2016, predloženej žalobcom v konaní (čl. 28-30 spisu). Z tohto hľadiska sa však súd prvej inštancie vecou nezaoberal a dôvodnosť tohto nároku nehodnotil, keď svoj úsudok založil na nesprávnom právnom posúdení veci, z ktorého dôvodu nemôže obstať v tejto časti jeho zamietajúce rozhodnutie ani po stránke jeho vecnej správnosti. Rovnaké zistenie dopadá i na zamietajúcu časť preskúmaného rozsudku týkajúcu sa úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 260,74 eura od 21. 04. 2015 do zaplatenia a to pre absenciu akéhokoľvek zdôvodnenia poskytnutého prvoinštančným súdom v smere skutkovom i právnom. Odôvodnenie rozhodnutia tak nespĺňa požiadavku, aby bolo vnútorne konzistentné, presvedčivé a jeho obsah umožňoval uskutočniť odvolací prieskum. Za danej situácie sa tak súd prvej inštancie dostal mimo limitov práva na spravodlivý proces, ktoré je chránené, ako už bolo vyššie uvedené, nielen čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru, v dôsledku čoho bola strane sporu odňatá možnosť konať pred súdom, čo žalobca vo svojom odvolaní dôvodne prvoinštančnému súdu vytyka. K naplneniu práva na spravodlivý proces tak mohlo dôjsť len kasačným rozhodnutím odvolacieho súdu v týchto častiach. Povinnosť súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude posúdiť dôvodnosť zhora označených nárokov žalobcu zo všetkých právne a skutkovo významných hľadísk, pričom určujúcim bude prioritne v tejto súvislosti osvetliť deň, kedy došlo zo strany žalobcu k zosplateniu úveru, ako podstatným i pre samotnú výšku nároku.

13. Žalobca preskúmaný rozsudok napadol odvolaním aj v časti, v ktorej bolo žalovanej povolené priznané plnenie zaplatiť v splátkach po 30 eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci pod stratou výhody splátok počnúc právoplatnosťou rozsudku, majúci za to, že tým došlo k zvýhodneniu žalovanej na jeho úkor.

14. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

15. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

16. Citované ustanovenia zákona vychádzajú zo zásady, že lehota na plnenie je 3-dňová a len v odôvodnených prípadoch môže súd určiť lehotu dlhšiu alebo že sa povolí plnenie v splátkach. Ak má súd za to, že je namieste určiť na plnenie dlhšiu lehotu, alebo určiť, že plnenie sa má uskutočniť v splátkach, táto časť výroku rozhodnutia súdu musí byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili takýto záver súdu. Hľadiskami pre úvahu súdu, či má žalovanému, ktorého platobnú povinnosť určil, priznať výhodu splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného a aj v konaní prejavená jeho snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania, povaha prejednávanej veci, osobné pomery strán sporu a pod.

17. Pokiaľ súd prvej inštancie svojim rozhodnutím povolil žalovanej zaplatiť dlh v splátkach, ktorých výšku a podmienky zároveň určil, musel tak v zmysle vyššie podaného výkladu svoje úvahy v odôvodnení osvetliť zákonom zodpovedajúcim spôsobom. V tomto smere však len vágne skonštatoval existenčné ohrozenie žalovanej s poukazom na jej plat, nepracujúceho manžela a jedno dieťa, čo je nepostačujúce pre prijatý záver, keď tento postráda komplexné posúdenie všetkých, pre vec významných okolností. Odôvodnenie rozhodnutia ani v tejto časti tak nespĺňa náležitosti požadované v ust. § 220 CSP, v

dôsledku čoho ho bolo potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd tiež dodáva, že pri rozhodovaní o určení výšky splátok je potrebné právne ochraňovať obe strany sporu a zabezpečiť aj reálne splnenie priznaného plnenia. Za tým účelom bude úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní zhodnotiť všetky atribúty rozhodné pre povolenie a výšku splátok priznaného plnenia žalovanou a v tejto súvislosti sa vysporiadať i s námietkami žalobcu vznášanými v jeho odvolaní.

18. Pre úplnosť odvolací súd konštatuje i nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania, keď neprípustne rozhodol o trovách konania dvomi výrokmi, a to jednak vo vzťahu k veci samej, ako i vo vzťahu k zastavujúcemu výroku časti konania, ako na to dôvodne v odvolaní poukázal žalobca. V zhode s ním odvolací súd zastáva názor, že s ohľadom na skutočnosť, že preskúmaným rozhodnutím sa konanie vo veci končilo, bolo namiesto o trovách konania rozhodnúť jediným výrokom v intenciách § 262 ods. 1 v spojení s § 255 a nasl. CSP, v ktorom súd zohľadní pomer úspech strán sporu vo veci, vrátane ich procesného zavinenia na zastavení konania v časti týkajúcej sa sumy 64,92 eura.

19. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP), v ktorom súd prvej inštancie po prejednaní veci a prípadnom doplnení dokazovania opätovne rozhodne o nárokoch žalobcu špecifikovaných v enunciate tohto rozhodnutia v smere naznačenom odvolacím súdom, pričom svoje rozhodnutie odôvodní zákonom zodpovedajúcim požiadavkám, vporiadajúc sa v ňom i so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v jeho odvolaní. Zároveň rozhodne i o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 396 ods. 3 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).